

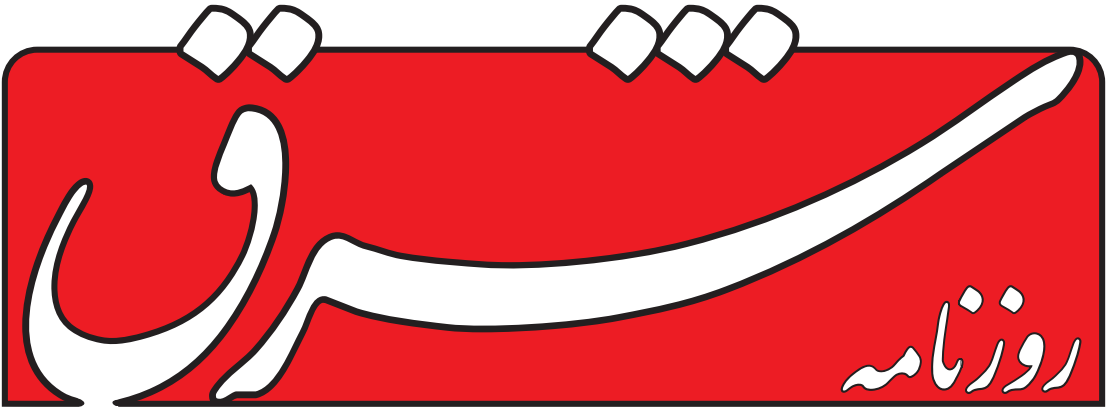
رئیس قوه قضائیه:

باید حرف‌های مردم شنیده شود

گروه سیاست: آیت‌الله آملی‌لاریجانی در جلسه مسئولان عالی قضائی با اشاره به برخی اعتراضات در کشور، گفت: «بر اثر برخی کاستی‌ها، مطالبات و اعتراضاتی پدید می‌آید که بسیاری از آنها مطالبات برحق است و همه باید تلاش حداکثری...

صفحه ۳

سه‌شنبه ۱۲ تیر ۱۳۹۷ | ۱۹ شوال ۱۴۳۹ | ۳ جولای ۲۰۱۸

هیچ دستگاهی زیر بار نقص اطلاعات نرفت

غایبان بزرگ لیست ارزی

صفحه ۴

مصمم به ایستادگی در برابر برجام‌ستیزی هستیم

بیانیه دفتر صدراعظم در آستانه ورود روحانی به اتریش

صفحه ۲

به‌طور قطع تحریم می‌شوید

تهدید شرکت‌های اروپایی توسط ترامپ

صفحه ۶

کارشناسان در گفت‌وگو با «شرق» تحلیل کردند

نفت در بورس با کدام بخش خصوصی؟

گروه اقتصاد: اسحاق جهانگیری، معاون اول رئیس‌جمهور، در مراسم بزرگداشت روز صنعت اعلام کرد: «نفت خام ایران در بورس داخلی عرضه خواهد شد و بخش خصوصی می‌تواند به‌طور شفاف نفت بخرد و صادر کند»؛ حرفی که شاید بتوان...

صفحه ۵

سال پانزدهم | شماره ۳۱۸۵ | صفحه ۳۰۰۰ تومان

سرمقاله

«مذاکره»؛ آری یا خیر؟

جاوید قربان‌اوغلی . دیپلمات ارشد

اعمال تحریم‌های جدید آمریکا علیه ایران متعاقب خروج این کشور از برجام، شرایطی را به وجود آورده است که نداشتن راهبرد متناسب برای مقابله با آن، می‌تواند کشور را درگیر مشکلاتی جدی کند. دستور ترامپ به دست‌اندرکاران اعمال تحریم‌های جدید کاملاً روشن است؛ ممانعت از فروش نفت ایران و توقف کامل آن تا قبل از ۱۳ آبان (چهارم نوامبر). از زمان صدور این فرمان، دست‌اندرکاران دستگاه عظیم دیپلماسی این قدرت اقتصادی و نظامی جهان، برای عملیاتی‌کردن آن به تکاپو افتاده‌اند. هدف اولیه آمریکا، ترغیب یا در صورت لزوم تهدید خریداران نفت ایران از طریق اعمال تحریم‌های ثانویه علیه کشورهای هدف برای کاهش یا توقف خرید نفت از ایران است. سفر هفته گذشته نیکی هیلی به هند و ملاقاتش با نخست‌وزیر این کشور، اعمال فشار به دهلی‌نو، یکی از مهم‌ترین خریداران نفت ایران، گام مهمی در این زمینه بود. به نظر می‌رسد طرح موضوعاتی مانند توانایی آمریکا در اعمال این راهبرد یا شرایط بازار جهانی نفت برای توفیق نیافتن آمریکا در راهبرد جدید، سوالات و موضوعات گمراه‌کننده‌ای هستند که حاصلی جز اتلاف وقت و انرژی دست‌اندرکاران در ایران برای برنامه‌ریزی و مقابله با بحران پیش‌رو ندارند؛ امری که در صورت بی‌توجهی، علاوه بر مشکلات اقتصادی، دربردارنده مخاطرات دیگر برای کشور است. صورت‌مسئله کاملاً روشن است؛ مسدودکردن راه‌های قانونی فروش نفت از سوی ایران، توقف کامل یا رساندن آن به حداقل ممکن. این وضعیت در سال‌های آخر دولت احمدی‌نژاد تجربه شد و پس از نتیجه‌نگرفتن از راهکارهایی که آثار و تبعات آن تا امروز گریبانگیر کشور است، مسیر مذاکره در پیش گرفته شد. پس از گذراندن مسیری طولانی و مذاکراتی نفس‌گیر، کشور از چنبره قطع‌نامه‌های ذیل فصل هفتم شورای امنیت سازمان ملل متحد، تحریم‌های فلج‌کننده و انزوای جهانی‌ها شد. برخلاف مدعیانی که در مذاکرات نفس‌گیر بر طبل دلپویی کوبیدند، توافق هسته‌ای حاصل راهبرد صحیح «مذاکره» بود که با تدبیر «رئیس قهرمانانه»، رهبر انقلاب، انتخاب رویکرد «تعامل با جهان» در راهبرد سیاست خارجی کشور و پذیرش منطق برد-برد به نتیجه رسید. هیچ دلیلی برای این مدعا روشن‌تر از مخالفت صریح اسرائیل و عربستان در ۲۲ ماه مذاکره و خروج آمریکا از آن پس از روی کارآمدن ترامپ نیست. برون‌رفت از شرایط کنونی در پرتو رویکرد جدید آمریکا، قبل از هرچیز نیازمند قبول اصل «مذاکره» به‌عنوان ابتدایی‌ترین اصل پذیرفته‌شده جهان در حل‌وفصل اختلافات و حتی مخاصمات است. مذاکره فقط ابزاری عادی و متداول در مناسبات بین‌المللی و صرفاً تاکتیکی برای تأمین اهداف کشورها و خلع سلاح طرف مقابل در اختلافاتی است که ممکن است در نبود راه‌حل مذاکره، به تشدید بحران و در نهایت جنگ کشیده شود. در هیچ مکتب سیاسی‌ای نمی‌توان مذاکره را به معنای سازش یا تسلیم تلقی و تفسیر کرد. بنابراین به نظر می‌رسد قبل از هرچیز تغییر این ذهنیت، پشت‌سرگذاشتن ادبیات رایج کنونی و ترویج فرهنگ گفت‌وگو در فضای سیاسی جامعه ضروری باشد. برخلاف تصور اولیه از این امر، توصیه به مسئولان کشور برای مذاکره با آمریکا، در شرایط کنونی و بدون زمینه‌سازی اولیه نیست. تعلل ایران در لای‌گیری و کناره‌گیری عناصر طرفدار برجام از کابینه ترامپ و کناره‌گذاشته‌شدن افراد باقی‌مانده یا فشارهای لابی صهیونیستی، فرصت را برای مخالفان برجام فراهم کرد.

ادامه در صفحه ۶

تنترها

شاکسانی که حامی شدند

صفحه ۱۵

ترکان:

برخی وزرای کابینه جرئت و جسارت ندارند

صفحه ۲

در جلسه ۲۰۹ه پیشنهاد شد

تعیین نرخ دلار ۵۰۰۰ تومانی

صفحه ۴

بورس کالای ایران به گزارش «شرق» پاسخ داد

بازار سکه اتهام‌های بی‌پایه

صفحه ۴

ابردزدی از آسمان ایران

صفحه ۱۳

کی‌روش می‌ماند، نمی‌ماند

صفحه ۱۴

حرف اول

بار دیگر فرصت‌سوزی

علیرضا سلطانی . کارشناس اقتصاد انرژی

به‌تازگی وزیر نفت در اظهارنظری اعلام کرد «اگر در کار وزارت نفت تأخیر نینداخته بودند و پنج قرارداد دیگر مانند توتال امضا شده بود، دیگر وضع کشور مثل امروز نبود. اگر صادرات نفت کشور چهار میلیون بشکه در روز بود، دیگر آمریکا نمی‌توانست نفت ایران را تحریم کند؛ زیرا خروج نفت ایران برایش بسیار زیان‌بار بود، همان‌گونه که نتوانست روسیه را در حوزه نفت و گاز تحریم کند؛ زیرا مقدار تولید نفت و گاز روسیه به اندازه‌ای بود که بازار تحمل خروج روسیه را نداشت». این اظهارات اگرچه در هیاهو و گستره اخبار و تحولات این روزهای کشور با بی‌توجهی مواجه و به عبارتی کم‌شد، اما واقعیتی است دردناک که نمی‌توان به‌راحتی از کنار آن گذشت. این حکایتی است عجیب که چگونه عده‌ای در داخل کشور خواسته یا ناخواسته، آگاهانه یا ناآگاهانه موجب شدند فرصت‌های بزرگی که برجام برای کشور در حوزه‌های مختلف اقتصادی ازجمله صنعت نفت ایجاد کرد، از بین رفته و با بازی‌کردن در زمین رقیب، زمینه را برای آسیب‌پذیری بیشتر کشور فراهم کردند. ایران نه‌تنها دست به فرصت‌سازی در دوره اجرای برجام نزد و از فرصت‌های طبیعی و خودکار برجام استفاده نکرد، بلکه با سست‌کردن، بی‌اعتبارکردن و تضعیف آن، فرصت‌های ایجادشده را بی‌ارزش و خنثی کرده و در عمل زمینه را برای فرصت‌سوزی فراهم کرد. با توجه به انشقاق سیاسی در میان جریان‌ها و نهادهای سیاسی در قبال برجام و بی‌اعتبارشدن زودهنگام آن، در واقع باید گفت پایان برجام با خروج آمریکا از برجام آغاز نشد، بلکه این برجام برای ایران از همان ماه‌های ابتدایی اجرا و با برخی رفتارها و حرکت‌های ناهماهنگ، سیاسی و غیرخردمندانه داخلی علیه آن آغاز شد. برجام از همان ابتدا به میدانی برای رقابت و سودجویی سیاسی جریان‌های سیاسی و تخریب و تحقیر یکدیگر تبدیل شد؛ حال آنکه انتظار می‌رفت با توجه به فرض‌هایی که در قبال آمریکا ازجمله بی‌اعتمادی به سیاست‌ها و تعهدات این کشور در درون کشور وجود داشت، با انسجام و وحدت‌نظر سیاسی از فرصت به اصطلاح آتش‌بس ایجادشده در راستای تقویت قدرت سیاسی و اقتصادی کشور، افزایش ظرفیت‌ها و بستن منافذ آسیب و ضعف در عرصه مناسبات اقتصادی و تجاری بین‌المللی استفاده می‌شد.

ادامه در صفحه ۶

یادداشت

کوبیدن بر طبل نارضایتی

شرایط تحریم و دشمنی بیگانگان و محدودیت واردات اقتصادی بین‌المللی، امکان بهبود وجود ندارد و باید در همین حال هرچه بیشتر به برنامه‌ریزی داخلی، انضباط قانونی، رفع زان‌خواری‌ها، مقابله با قاچاق و ثروت‌اندوزی اینجا اهتمام داشت. آنان که با مقاصد خاص سیاسی دنبال ملوک‌کردن رئیس‌جمهوری و دولت هستند و موضوع برکناری، استعفا، عدم کفایت دولت و رئیس‌جمهور را مطرح می‌کنند، می‌توانند مصداق گفتار دادستان تهران باشند. بی‌گمان در دولت مانند سایر دستگاه‌ها، نقاط ضعف و قوت یافت می‌شود و قابل‌صدکردن و راهنمایی و انتقاد است؛ اما بی‌توجهی به سیاست‌گذاری‌هایی که دولت مجری آن است، جای سؤال دارد. ریاست فهیم قوه مقننه در سخن چند روز قبل، از قانون بودجه انتقاداتی به‌حق داشت. این بودجه از سوی خود مجلس تصویب شده و دولت مجری سیاست‌های ترسیمی بودجه است؛ هرچند در شکل‌گیری آن نیز نقش اساسی داشته است؛ اما اگر پرسیده شود چرا تصویب شده، همه می‌گویند معظم رهبری نیز بر آن تأکید دارند)، بهبود معیشتی مردم به‌عنوان یک مطالبه عمومی مطرح نمی‌شد. سیاست‌بازان بعد از شروع ریاست‌جمهوری یازدهم نیز با تأکید بر مطالبات اقتصادی مردم، پر شاخی نشنند که بن آن را می‌بریدند. حقیقت آن است که بهره‌مندی مردم ایران از مواهب طبیعی کشور، حتی از کشوری مثل ژاپن نیز بالاتر است و البته این بهره‌مندی با مصرف طبیعت و ثروت‌های خدادادی کشور حاصل شده و نه از قیل کار و تلاش جامعه و هنگامی می‌تواند تحقق یابد که تولید ناخالص ملی به‌طور چشمگیری افزایش پیدا کند. در غیر این صورت، به قول رهبر انقلاب، با توزیع پول میان مردم کار درست نمی‌شود و صد البته افزایش تولید ناخالص ملی با برنامه‌ریزی اقتصادی و ارتباطات بین‌المللی اقتصادی حاصل می‌شود و در

ادامه در صفحه ۴

مردم روانه شد؛ غافل از اینکه تأمین این شعار نه ممکن است و نه روشن؛ زیرا شعارهای کلی حد بقیی نه در گستره مردم دارد و نه در گستره درخواست‌ها. در حقیقت با ابداع این واژه‌ها که در ابتدا برای مقابله با شخص یا جریان سیاسی خاصی به وجود آمده بودند، با هم‌افزایی بیگانگان نوعی مقابله با نظام فراهم شد و آن اینکه مردم در مقابل نظام مطالباتی دارند که به آن واقعی گذاشته نمی‌شود. نیروهای سیاسی کشور به‌جای مقابله با این پدیده؛ یعنی دامن‌زدن به مطالبات، هریک بر این آتش دمیدند و موضوع مطالبات مردم به‌عنوان یک اصل در کشور مطرح شد. اتفاقاً همین موضوع؛ یعنی طرح مطالبات مردم که ناهوشیارانه از سوی برخی مطرح شد، نطفه شکاف بین دولت و مردم را بست. اگر به‌طور مشخص بهبود وضع معیشتی محرومان ذکر می‌شد (امری که مقام معظم رهبری یک بار تأکید دارند)، بهبود معیشتی مردم به‌عنوان یک مطالبه عمومی مطرح نمی‌شد. سیاست‌بازان بعد از شروع ریاست‌جمهوری یازدهم نیز با تأکید بر مطالبات اقتصادی مردم، پر شاخی نشنند که بن آن را می‌بریدند. حقیقت آن است که بهره‌مندی مردم ایران از مواهب طبیعی کشور، حتی از کشوری مثل ژاپن نیز بالاتر است و البته این بهره‌مندی با مصرف طبیعت و ثروت‌های خدادادی کشور حاصل شده و نه از قیل کار و تلاش جامعه و هنگامی می‌تواند تحقق یابد که تولید ناخالص ملی به‌طور چشمگیری افزایش پیدا کند. در غیر این صورت، به قول رهبر انقلاب، با توزیع پول میان مردم کار درست نمی‌شود و صد البته افزایش تولید ناخالص ملی با برنامه‌ریزی اقتصادی و ارتباطات بین‌المللی اقتصادی حاصل می‌شود و در

سیدمصطفی هاشمی‌طبا

دادستان تهران در اظهاراتی محکم و منطقی درباره برنامه براندازی آمریکا در کشورمان اظهار کرده است «دشمن می‌خواهد با دامن‌زدن به مطالبات مردم، این مطالبات را به‌عنوان نافرمانی مدنی جلوه‌گر کند و از هر تنش، تجمع و اعتصاب کم‌اهمیت، حوزه‌ای از نافرمانی مدنی را شکل دهد». این اظهارات مهم، هم دقیق است و هم با اطلاعات به‌دست‌آمده از رسانه‌های خارجی تطبیق دارد، پس هوشیاری دادستان محترم ستودنی است؛ اما در اینجا می‌خواهیم اندکی به مصداق‌های این سخنان توجه کنیم و واژه‌های مؤثر و کلیدی آن را بشکافیم. برای مثال می‌توان به واژه‌های «مطالبات مردم» و «ناافرمانی مدنی» دقت کرد و تاحدودی به جمع‌بندی‌ای از مصداق‌های آن دست یافت. «مطالبات مردم»: تا آنجا که به خاطر دارم، این واژه پس از انتخاب آقای سیدمحمد خاتمی به ریاست‌جمهوری ابداع شد. ایشان با شعار اصلاحات سیاسی و فرهنگی انتخاب شد و در بدو ریاست‌جمهوری نیز آن را پیگیری می‌کرد. مخالفان ایشان برای مقابله با ایشان، به‌اصطلاح یک پانکت فراهم کردند و برای رویارویی مردم با ایشان واژه «مطالبات اقتصادی مردم» را ابداع و در رسانه‌های وابسته به خود چنین مطرح کردند. این ادعا، یعنی مطالبات اقتصادی مردم، در کار رئیس‌جمهور مؤثر افتاد و چنین شد که دنبال تأمین مطالبات اقتصادی

جناب آقای مصطفی تاجزاده

مصیبت درگذشت پدر گرامیتان را به شما و خانواده محترم تسلیت می‌گوییم، برای آن مرحوم غفران و برای بازماندگان صبر مسئلت داریم.

روزنامه شرق

ارتباط با روزنامه شرق

SHARGHLINE
@SHARGHDAILY.IR

جام جهانی فوتبال در پارک آبی آپارک!

اتوبان تهران کرج-بعد از بزرگراه آزادگان-شهرک گلستان-خیابان شمیم

۰۲۱-۴۹۲۶۴

opark_tehran

www.opark.ir